

ad Aare tager Revisionen af den hele Eftertryksmaterie op for sig, om han ikke mener, at man da kunde lade § 2 ligge til den Tid.

Scharling: Jeg skal ikke under denne Lovs Forhandling gjenoptage Forhandlingen om Theaterloven, og jeg skal derfor ikke besvare den Henvendelse, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtreds (Brandes) nys rettede til mig. Denne Henvendelse gjør det dog imidlertid nødvendigt for mig at fremsætte en Udtalelse, som jeg ellers ikke vilde have fundet Anledning til her at fremkomme med, og det er den, at den Fordel, som ved det foreliggende Lovforslag indrømmes det fgl. Theater, efter min Mening ikke veier op med de Indrømmelser, der ved Theaterloven gjøres paa det fgl. Theaters Begne navnlig da der ved Theaterloven er knyttet Betingelser til det foreliggende Lovforslag, som gjøre, at det ikke i sin fulde Virkning vil komme Theatret til Gode.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Der er flere ærede Medlemmer, som have omtalt det Ønskelige i et Gjenmæsyn, Kodifikation, en Revision af Eftertryksloven. Det er ogsaa stet i det andet Thing, i hvis Udvalgsbetænkning der er gjort en Henstilling i den Retning. Jeg skal lade mig det være magtpaaliggende at sætte den Sag i Gang, men man vil næppe forlange, at jeg her skal sige, hvorledes og naar det sker, men Sagen skal i ethvert Tilfælde blive sat i Gang. Jeg indrømmer naturligvis, at forsaavidt der er Tale om en Kodifikation, ligger der mange Spørgsmaal, der skulle klares, og det ærede Medlem fra Langeland nævnte jo en Del af dem, men om det gaar an at skride ind ved dem alle, er jeg dog ikke stter paa. Det ærede Medlem nævnte ogsaa andre Momenter, som Almanaker, Tidskrifter o. s. v. og Spørgsmaalet om Oplaget, hvilke Momenter ogsaa kunne fortjene nogen Overveielse. Man kan heller ikke se bort fra den Konvention, som i 1886 er afsluttet med forskellige Lande, og der kan altsaa være al Grund til at gaa til en Revision af Eftertryksloven. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein) nævnte Spørgsmaalet om anonyme og pseudonyme Forfattere. Jeg for mit personlige Bedkommende — det ærede Medlems Fortolkning kan maasse være rigtigere end min — har ikke kunnet se Andet, end at efter § 2 vil Forholdet, naar dette Lovforslag vedtages, være ordnet saaledes, at i alle Tilfælde, hvor Forfatteren har navngivet sig, vil Forfatteren og hans

Arvinger have Beskyttelse 50 Aar fra hans Dødsaar, hvorimod der for den, der ikke har navngivet sig, altsaa for anonyme Bærter eller Fortællinger eller Arbejder, der ere optagne i Tidskrifter, vil efter min Mening være at regne 30 Aar fra Udgivelsen. Der er nemlig her den Forskjel, at den Tidsfrist, der i det ene Tilfælde løber fra en Termin, maa for anonyme og pseudonyme Forfattere nødvendig løbe fra en anden Termin, thi at regne fra Dødsaaaret for disse sidste Bedkommende vilde være fuldstændig forskafteligt, da dette ikke lader sig paavise. Der regnes altsaa fra Udgivelsen. Men der er den Omstændighed, som man ikke skal overse, at selve Eftertryksloven jo siger, at det staar i den anonyme Forfatters Magt ved hans egen Handling, ligesom det staar i dens Magt, som har ladet sine Fortællinger optage i Tidskrifter, at faae den fuldstændige Beskyttelse af 50 Aar regnet fra sit Dødsaar, saa snart han under Navn udgive sit anonyme Bærk. Men saasnart en Forfatter, der har ladet sit Skrift optage i et Tidskrift, udgiver det særskilt under sit Navn hvilket han jo kan efter et Aars Forløb, saa indtræder der fuld Beskyttelse fra hans Dødsaar. Jeg mener dert at finde en Beskyttelse i den Regel, jeg har tilladt mig at opstille. Jeg tror, der bør regnes 30 Aar for den ene og 50 Aar for den anden, og de, der have 30 Aar, kunne ved en ensidig Akt faae Beskyttelsen udvidet til 50 Aar. Om Lovforslaget, som det her foreligger, uden § 2 vil stille sig fuldstændig konsekvent overfor dette, kan være tvivlsomt. Jeg skal indrømme, at der kan være Tvivl om de 50 Aar ikke ogsaa vilde komme til Gode med Hensyn til Dramatiseringen. Det kan være, at der i den Henseende vil fremkomme en Inkonsekvent. Jeg har ikke Noget imod at modtage de ærede Medlemmers Ønske om en Revision af Eftertryksloven, og jeg skal sørge for, at det kan ske, saavidt det staar i min Magt, og Omstændighederne ville tillade det, men der skal jo en ingenlunde ringe Forberedelse hertil. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds spurgte, om jeg lagde Vægt paa at faae § 2 nu, saa siger jeg, ja, jeg lægger Vægt derpaa, men jeg vil ikke sige, at det for mig er en ubetinget Betingelse for Lovens Nytte at faae den med. Medens jeg fastholder, at § 1, som for en væsentlig Del er foranlediget af den ærede Kultusminister, maa have, naar man giver Theaterloven, kan jeg ikke sige det samme med Hensyn til § 2. Jeg kan godt se de Indvendinger, som kunne gjøres mod § 2, som den foreligger. Jeg har jo ogsaa anerkjendt andet Steds, at man med Høie